Atletika

Prvenstva v dvoranski atletiki in miting v Bratislavi

Zimske mesece v atletiki zaznamujejo državna prvenstva v dvorani. Nekaj uspešnih je že za nami. V Slovenski Bistrici je 19. 1. 2014 potekalo prvenstvo v atletiki za pionirje in pionirke starostne kategorije U14. Mitja Kordež je v teku na 60 m z ovirami osvojil srebrno medaljo, v teku na 60 m pa je bil četrti. 25. 1. 2014 je v Ljubljani potekalo prvenstvo za pionirje in pionirke U16. Tjaša Lepej je odlično tekla na 60 m z ovirami in se uvrstila v B finale, kjer je s časom 9,86 osvojila sedmo mesto.

Naši atleti so uspešno nastopili tudi na mednarodnem atletskem mitingu, ki se je odvijal 26. 1. 2014 v Bratislavi na Slovaškem. V močni mednarodni konkurenci se je najvišje uvrstila Maja Pogorevc, ki je v teku na 400 m s časom 57,06 osvojila drugo mesto. Tine Glavič je bil v teku na 1500 m s časom 4:16,07 štirinajsti. Jaka Pogorevc je bil v teku na 400 m s časom 54,46 devetnajsti, Žiga Andrejc pa s časom 54,61 dvajseti. Urška Doberšek je bila v teku na 60 m s časom 8,26 šestindvajseta.

Mojca Verhovnik

Prvenstvo na Dunaju in Guglindoor Linz (AUT)

Zlata in srebrna medalja na prvenstvu Slovenije v atletiki v dvorani; Maja Pogorevc postavila osebni rekord

V torek, 28. 1. 2014, je na Dunaju potekalo prvenstvo Slovenije za mladince in mladinke v dvorani. Maja Pogorevc je v teku na 400 m z odličnim časom 55,97 premagala vso konkurenco in osvojila nov naslov državne prvakinje. Medaljo je osvojil tudi Tine Glavič, ki je v teku na 3000 m s časom 9:32,11 zasedel drugo mesto. Jaka Pogorevc je bil v teku na 800 m peti.

Dobro so tekmovali tudi ostali slovenjgraški atleti: Urška Doberšek, 400 m, 61,45 – 11. mesto, Veronika Pisnik, 400 m 63,93 – 23. mesto, Žiga Andrejc, 400 m, 53,38 – 11. mesto, Žiga Pečnik, 400 m, 59,01 – 28. mesto, Jure Dretnik, 1500 m, 5:20,16 – 19. mesto.

V Linzu (AUT) je v četrtek, 30. 1. 2014, potekal atletski miting v dvorani. V močni mednarodni konkurenci sta tekmovali tudi Maja Pogorevc in Urška Doberšek, ki se jima je z osebnima rekordoma uspelo uvrstiti na startno listo. Maja Pogorevc se je v teku na 200 m z osebnim rekordom v dvorani (25,48) uvrstila na deveto mesto, Urška Doberšek pa je bila prav tako z osebnim dvoranskim rekordom (26,47) dvanajsta. **(MV)**

Prvenstvo v dvorani v posamičnem in ekipnem mnogoboju U14

Mitja Kordež posamično srebrn, Mitja in Mark Verčnik ekipno bronasta

V Slovenski Bistrici je v nedeljo, 2. 2. 2014, potekalo prvenstvo v dvorani v posamičnem in ekipnem mnogoboju za pionirje in pionirke U14. Atleti so tekmovali v teku na 60 m in 600 m, skoku v daljino in suvanju težke žoge.

Barve slovenjgraškega kluba so zastopali: Mitja Kordež, Mark Verčnik, Lana Verhovnik, Laura Konc, Ana Areh, Neža Mojškerc, Tinkara Uršej, Neža Jelen Križovnik in Nika Kotnik.

Mitja Kordež je v posamičnem mnogoboju zbral 2097 točk in se uvrstil na 2. mesto. Konc Laura se je z 2081 točkami uvrstila na 7. mesto. Mark Verčnik in Mitja Kordež sta se ekipno uvrstila na 3. mesto. Laura Konc, Ana Areh in Lana Verhovnik pa so bile ekipno. **(MV)**

Rokomet

Priprave pred nadaljevanjem sezone

Rokometaši Slovenj Gradca 2011 so začeli s serijo prijateljskih tekem pred začetkom spomladanskega dela v 1. B DRL.

V Športni dvorani Slovenj Gradec so se 14. januarja domačini pomerili z rokometaši Celja PL. Slednji so v končnici tekme prišli do zmage z rezultatom 33 : 29.

Sledila je tekma v Velenju proti državnim prvakom. Z rezultatom 39 : 23 je bilo prepričljivo boljše Gorenje. Na naslednji tekmi, gostovanju pri HSG Köflach, so rokometaši Slovenj Gradca spet ostali praznih rok. S 34 : 33 so bili boljši Avstrijci.

Četrta pripravljanja tekma je prinesla prvo zmago. Po preobratu v drugem polčasu je padel prvoligaš. (Prijateljska tekma, 24. 1. 2014, Športna dvorana Slovenj Gradec, 40 gledalcev; RK Slovenj Gradec 2011 : RK Sevnica, 24 : 23 (11 : 13);

Zadnjo pripravljalno tekmo so Korošci odigrali 31. januarja in visoko premagali Dravo Ptuj (38 : 24), kar je lepa popotnica pred nadaljevanjem sezone. (Strelci Slovenj Gradca: Poklič 10, Voršič 6 (1), Kresnik 4, Šavc 3, V. Levc 3, Ovniček 3 (2), Plešej 3 (1), Šol 2, Zbičajnik 2, Podstenšek 1, Kobold 1; trener: Dario Dumančič.)

8. februarja so rokometaši odšli v Dobovo, ki zaseda 2. mesto; Slovenj Gradec je z dvema točkama več na 1. mestu.

Bojan Gros

22 golov razlike

Naši domači rokometaši so zabeležili novo visoko zmago, Mokerc Ig so premagali s kar 22 goli razlike (RK Slovenj Gradec 2011 : RK Mokerc Ig 42 : 18).

Gostje so povedli, domači so odgovorili z izidom 4 : 0. V vratih je blestel Domen Ošlovnik, ki je v 20 minutah ubranil 10 strelov, polčas se je končal z 20 : 11. Tudi v drugem polčasu domači niso popuščali, njihova granitna obramba je onemogočala napade gostov. 10 minut pred koncem je semafor kazal +20, 33 : 13. Vodilno moštvo lige se je poigralo z 11. uvrščeno ekipo in zabeležilo visoko zmago. Pri domačih sta se izkazala Voršič, ki je zadel 10-krat, ter Poklič z 9 zadetki. (1. B DRL, 13. krog: Športna dvorana Slovenj Gradec, 15. februar 2014, 200 gledalcev, sodnika Ocvirk Drago in Strigl Miran) **(BG)**

Zmaga za 22 golov razlike

Primafoto Dravograd Koroška A

Ob novem uspehu koroške košarke

Od sezone 2009/10 naprej, ko je uvrstitev na zaključni turnir državnega prvenstva pionirjev U12 uspela ekipi Stin Dravograd, se koroški košarkarji redno uvrščajo na zaključne turnirje najboljših štirih ekip pokalnega tekmovanja ali prvenstva.

V sezoni 2009/10 so na zaključnem turnirju državnega prvenstva sodelovali pionirji U12 (generacija 1997/98), ki so zasedli četrto mesto, v sezoni 2011/12 so na zaključnem turnirju premiernega mini pokala SPAR sodelovali pionirji U14 (generacija 1997/98) in zasedli tretje mesto, v sezoni 2012/13 so uspeh generacije 1997/98 ponovili košarkarji rojeni 2000/2001, ki so se uvrstili na zaključni turnir državnega prvenstva U12 in osvojili četrto mesto, na zaključni turnir državnega prvenstva v kategoriji U14 pa se je uspelo uvrstiti tudi ekipi generacije 1998/99, ki je prav tako zasedla četrto mesto v državi.

V sezoni 2013/14 je uvrstitev na zaključni turnir uspela še generaciji 1999/2000, ki je v kategoriji U14 osvojila četrto mesto v mini pokalu SPAR. Ekipa je v sodelovanju s KK Dravograd, ŠD Superga – Primafoto, KK Radlje in KK Muta nastopala pod imenom Primafoto Dravograd Koroška A.

Dejan Požgan, podpredsednik KK Dravograd: »Najprej bi rad pohvalil prav vse igralce Primafota Dravograd Koroška A, ki so skozi celotno sezono odlično nastopali v prvi državni ligi. Prav tako bi za dobro delo pohvalil trenerja Braneta Kuzmo, kateremu gredo glavne zasluge za tovrstne uspehe, ki so za naš mali klub seveda neprecenljivi. Zahvala za pomoč na zaključnem turnirju gre tudi Urošu Krevhu, Tadeju Korošaku in Sari Blaznik. Seveda pa ob vsem skupaj ne smemo pozabiti bučnih in stalnih navijačev (staršev), ki prav tako veliko pripomorejo k doseganju ciljev mladih igralcev.«

Brane Kuzma, trener Primafota Dravograd Koroška A: »Na pravkar končanem finalnem turnirju mini pokala SPAR smo zasedli četrto mesto. Ob tem se morem zahvaliti vsem staršem, ki so vseskozi stali ob strani fantom, jih spodbujali na vseh tekmah, pomagali pri organizaciji tekem in tudi pri zagotavljanju finančnih sredstev za delovanje kluba. Povedati moram tudi to, da smo bili na finalnem turnirju najmlajša ekipa, saj bo naslednjo sezono kar sedem igralcev spet nastopalo v konkurenci U14. Menim, da lahko z dobrim delom uvrstitev še popravimo in se v naslednjem letu borimo tudi za najvišjo stopnico.«

Miha Čop, vodja strokovnega štaba: »Že s samo uvrstitvijo na zaključni turnir je moštvo preseglo tekmovalne cilje in ambicije, zastavljene pred sezono, skozi katero so zoreli kot posamezniki in ekipa. Pred košarkarji so že novi izzivi in tekme, zato časa za spanje na lovorikah ni. Doseženo mora biti vsakemu posamezniku le še dodaten motiv za trdo delo v prihodnje. Pridnim, zavzetim in zaljubljenim v košarko le-ta ljubezen vedno vrača v obliki najrazličnejših daril. Moraš jih le znati prepoznati!«

Miha Čop

Judo

Mare Pogorelc, Nuša Perovnik in Urška Bernard novi državni prvaki

V slovenjgraški športni dvorani se je za naslov državnega prvaka skupaj pomerilo 309 judoistk in judoistov.

Na državni praznik, 8. 2. 2014, je v Športni dvorani Slovenj Gradec v organizaciji domačega Judo kluba Acron Slovenj Gradec in Judo zveze Slovenije potekalo letošnje državno prvenstvo za starostni kategoriji dečkov in deklic (U14) ter kadetov in kadetinj (U18), kjer se je pomerilo 309 judoistk in judoistov iz 35 slovenskih judo klubov. Domači Judo klub Acron je skupaj zastopalo 20 tekmovalk in tekmovalcev, od tega jih je 14 osvojilo medaljo.

Prvi so se dopoldan pomerili kadetinje in kadeti v konkurenci 122 tekmovalk in tekmovalcev iz 24 slovenskih klubov. Naš klub je najbolje zastopal Mare Pogorelc, ki je v kategoriji do 55 kg suvereno premagal vse 4 nasprotnike, ki mu jih je namenil žreb, in tako osvojil zlato medaljo ter naslov državnega prvaka za leto 2014.

Maretov uspeh so s tretjim mestom dopolnili še: Trey Srebotnik Gregor v kategoriji do 50 kg, Laura Božič v kategoriji do 52 kg in Zala Pečoler v kategoriji do 63 kg. Peto mesto so osvojili: Nika Perovnik (do 57 kg), Anja Ognjanovič (do 63 kg) ter Aljoša Yankovskyy in Jan Horvat (oba do 81 kg).

Po kratkem premoru se je ob 14. uri pričelo še DP za starostno kategorijo starejših dečkov in deklic. Za naslov državnih prvakov se je potegovalo 187 mladih tekmovalcev iz 35 klubov. JK ACRON Slovenj Gradec je zastopalo 12 deklic in dečkov, ki so skupaj osvojili kar 10 medalj.

Najbolje sta se odrezali Urška Bernard in Nuša Perovnik, ki sta v svojih kategorijah osvojili prvo mesto ter naslov državnih prvakinj. Bron so si priborili: Tamara Kovač (do 63 kg), Matic Jordan (do 34 kg), Aleksej Mrmolja in Nace Herkovic (oba do 38 kg), Vid Sekolonik (do 42 kg), Andrej Yankovskyy (do 55 kg), Žan Kaizer (do 60 kg) ter Rok Pogorevc (nad 66 kg).

Po številu osvojenih medalj so starejši dečki in deklice JK ACRON Slovenj Gradec zasedli 2. mesto (2, 0, 8).

Borut Marošek

95 let športa na Koroškem

Ob 95-letnici slovenjgraškega Sokola

Fundacija za šport
www.fundacijazasport.org

Slovenjgraški Sokol otvori svoj dom

Z velike vnemo se pripravljata Slovenjgradec in okolica na sokolsko slavnost 21. t. m. Rečemo lahko, da še ni bilo v Slovenjgradcu prireditve, za katero bi se vse pripravljalo s takim veseljem, kakor se pripravlja za otvoritev Sokolskega doma kralja Aleksandra I. in odkritje spomenika velikemu blagopokojniku. Prireditev bo pod pokroviteljstvom Nj. Vel. kralja Petra II. in

Primarij dr. Vinko Železnikar starešuje že od ustanovitve društva v letu 1919

se bo praznik samo za Slovenjgradec, temveč za vso našo lepo Mislinjsko dolino.

Sokolski dom je že skoro čisto dogotovljen. Nad pročeljem se že dviga Sokol,

člani Sokola, a so spoznali važnost in potrebo trdnjave sokolske misli v Slovenjgradcu. Pozabljena pa sta delo in trud, pozabljene so vse druge žrtve, le srca se nam širijo zadovoljstva in ponosa, ko gledamo pred seboj veličastno stavbo, naš Sokolski dom. Res je, da žrtev še ni konec, ali prepričani smo, da bodo zdaj tudi tisti, ki so stali doslej ob strani, vsak po svoje pripomogli, da vržemo še zadnja bremena z našega doma.

Grenka kapljа je sicer primešana naši radosti, saj njega, pod čigar nenadomestljivim vodstvom smo začeli graditi stavbo, ki nosi njegovo ime, našega velikega kralja Aleksandra I. ni več. V trajen spomin in v našo sveto zaobljubo, da hočemo zvesto izpolnjevati njegovo oporoko, odkrijemo velikemu blagopokojniku v domu spomenik, ki naj tudi našim zanamcem priča, da smo Sokoli bili vedno verni njemu in da hočemo tudi vedno verni ostati njegovemu sinu, našemu mlademu kralju Petru II. in domovini Jugoslaviji. Naj bosta naš Sokolski dom in spomenik znamenje naše prisege, da hočemo vedno imeti pred očmi oporoko velikega tvorca Jugoslavije »Čuvajte Jugoslavijo!«

Spored svečanosti je tale: 20. t. m. na večer pred otvoritvijo ob 20. slavnostna akademija; 21. t. m. ob 10.30 slavnostni sprevod, ob 11. sprejem in pozdrav zastopnika Nj. Vel. kralja, zastopnikov oblastev, Sokolstva in gostov, potem otvoritev doma, odkritje spomenika in ob 14. javna telovadba. Po telovadbi narodna slavnost. Pri sprevodu nastopita tudi sokolska konjenica in skupina narodnih noš.

Gostje lahko pridejo z rednimi vlaki, in sicer iz smeri Celje-Slovenjgradec ob 6.45 ali 10.20, iz smeri Maribor - Slovenjegradec

Izrezek iz časopisa Jutro; ob otvoritvi 21. 6. 1936

Slovenj Gradec je bil med obema svetovnima vojnama pomembno mesto za Mislinjsko dolino in za širše območje, kar velja tudi po osvoboditvi. Tu je bil sedež okrajnega glavarstva, od leta 1922 sedež sreza (okraja) za občine v Mislinjski in Šaleški dolini. Leta 1930 so uvedli prvo ulično ureditev mesta. Razviti sta bili tradicionalna obrt in trgovina, tradicijo je imela tudi hranilnica in posojilnica. Meščanska šola je začela že leta 1920, trgovska in obrtna nadaljevalna šola je bila še starejša. Na obrobju starega mestnega jedra so delale tovarne: kos, usnja, meril. Tudi železniške povezave so pospešile gospodarski in družbeni razvoj.

Tudi narodno in društveno življenje se je krepilo v mestu in na podeželju. Zanimivo je, da so leta 1919 med drugimi nastala planinsko društvo, priznani salonski orkester in telovadno društvo Sokol, ki je imelo največje zasluge za razvoj telesne kulture v mestu. Tudi Orli – katoliška telovadna organizacija – je negovala gimnastično in orodno telovadbo (glej Marjan Kos: Občina Šmartno pred drugo svetovno vojno, str. 231, 900 let Šmartna pri Slovenj Gradcu, 1106–2006).

Slovenjgraški Sokol je od ustanovitve do svoje smrti 1936 vodil starosta primarij dr. Vinko Železnikar. Že leta 1922 je sokolsko društvo sklenilo, da zgradi svoj dom »… v katerem bi imela svoj krov in varno zatočišče vsa tukajšnja narodna društva … V sedanjem času draginje je potreben denar in zopet denar … Zaradi tega se na vas obračamo z vljudno prošnjo, da bi blagovolili po priloženi položnici nakazati v ta namen primeren znesek ali pa nam vsaj do konca februarja tekočega leta nakazati, koliko nameravate k tej zgradbi prispevati.« (Za stavbni odsek sta podpisana dr. Vinko Železnikar in Franjo Cajnko (župan mesta od 1924 do 1927), oče Vinka Cajnka.

V domoznanski zbirki hranim načrt in fotografijo stavbe Sokolskega doma, ki so ga zgradili so leta 1929, toda zaradi denarnih težav so ga svečano odprli leta 1936.

Telovadno društvo Sokol je gojilo številne športne panoge. Najmočnejše je bilo kolesarstvo, kolesarski klub, ustanovljen leta 1934 v Šmartnem, vodil ga je Vinko Cajnko, izredno uspešen tekmovalec in organizator daljših tekem. Na njegovo pobudo so delovali kolesarski klubi v Mežici, na Prevaljah in v takratnem Guštanju. Leta 1936 so ustanovili Koroško kolesarsko župo.

Sokolski dom je po letu 1936 postal središče telovadnega, kulturnega in družabnega življenja. Dramski odsek sokolskega društva je na odru odigral mnoge resne in zabavne predstave.

Ob obletnici smrti staroste Sokola dr. Vinka Železnikarja so mu v avli doma odkrili reliefni portret v bronu, delo kiparja Lojzeta Dolinarja. Po Železnikarjevi smrti je Sokol do nemške okupacije vodil Ivan Rojnik. Sokolsko delo je po osvoboditvi nadaljevalo Telesnovzgojno društvo – TVD Partizan, ki ga je uspešno dolga leta vodil Vinko Cajnko. Leta 1979 je TVD Partizan prejel nagrado občine Slovenj Gradec.

Od leta 2012 Mestna občina Slovenj Gradec podeljuje Železnikarjevo nagrado in plakete. Prvi jo je za življenjsko delo na področju športa prejel Jože Levovnik, čevljarski mojster.

Zgradba Sokolski dom, 1929

Članice Sokola Slovenj Gradec pred odhodom na vsesokolski izlet v Sofijo, 1939.
Od leve: Titka Tretjak, Marija Tretjak, Herta Grein, Mara Tiršek, Hilda Grein Vaupot

V Slovenj Gradcu je bil velik zlet koroškega sokolskega okrožja 11. junija 1939. Na fotografiji: Hilda Grein Vaupot na drogih

Vir: Potočnikova domoznanska zbirka

Jože Potočnik, prof. svetnik

V spomin

Jožef Levovnik - Pepi (1925–2014)

Pepi je leta 1952 prevzel vodenje rokometne panoge pri TVD Partizan in jo vodil vse do leta 1970. Njegova odločitev je bila za razvoj rokometa v Slovenj Gradcu zelo pomembna. Z udarniškim delom skupaj s prijatelji je zgradil rokometni stadion na prostem.

Rodil se je 4. februarja 1925. leta kot tretji od štirih otrok v šestčlanski čevljarsko obrtniški družini Levovnik. Po osnovni šoli je končal meščansko šolo in se leta 1939 po očetovi volji začel učiti čevljarske obrti ter leta 1942 opravil pomočniški izpit, leta 1952 še izpit za čevljarskega mojstra. Že Pepijev oče je bil izredno napreden čevljar, saj je že leta 1925, z veliko korajže kupil hišo v Šolski ulici 1 v Slovenj Gradcu, v kateri je nato delovala čevljarska dejavnost vse do konca leta 2012, ko jo je Pepi zaprl in prekinil z aktivnim čevljarskim delom.

Kot pomočnik je delal pri očetu vse do prisilnega vpoklica v nemško vojsko avgusta 1943. Ta je v njegovem življenju pustila velik in grenak pečat, saj je preživel številne grozote vojne vse od Nemčije pa do Odese ob Črnem morju, od koder se je po več kot trimesečni kalvariji maja 1945 živ in zdrav srečno vrnil domov. Po vojni je nadaljeval s čevljarskim delom. Njegova delavnica je bila v zadnjih letih priljubljeno zbirališče številnih dobro mislečih občanov, ki so si radi izmenjavali informacije in novice, od športnih do političnih, in debatirali o starih in novih slovenjgraških dogodkih in zanimivostih. Ostal je eden redkih Slovenjgradčanov, ki je zelo dobro poznal zgodovino mesta, meščanov, okoliških kmetov in obrtnikov. Kot velik domoljub in zaveden Slovenjgradčan je čutil potrebo, da bi mesto med drugim tudi z muzejem uredilo zgodovino usnjarske, čevljarske, obrtne in rokodelske preteklosti.

Pepijeva življenjska pot je bila tesno povezana s telesno kulturo in športom. Že pred vojno je redno telovadil v takratnem Sokolskem društvu, dobro je smučal in bil dober atlet. Pred in po vojni je za ekipo Slovenj Gradca v takratnih slovenskih ligah odlično igral tudi nogomet in odbojko. Smukaške tekme s Kremžarjevega vrha pa so bile njegova poslastica.

Leta 1948 si je na slovenskem prvenstvu na Celjski koči hudo poškodoval nogo in je moral s tekmovanji prenehati. Zato se je posvetil organizacijskemu in vodstvenemu delu v športu, v takratnem Fiskulturnem društvu in pozneje v TVD Partizan, kjer je bil dolga leta član upravnega odbora in gospodar društva. Bil je velik pristaš prostovoljnega dela v društvih.

Zaradi njegove velike podpore rokometu, ki se je začel v Slovenj Gradcu razvijati in privabljati vedno več mladine, je upravni odbor TVD Partizana leta 1952 Pepija zadolžil, da prevzame vodenje te nove športne panoge. Pri društvu je bil ustanovljen rokometni odbor in njegov prvi predsednik je postal Pepi Levovnik. Vodil ga je vse do leta 1970. Njegova odločitev je bila za razvoj rokometa v Slovenj Gradcu zelo pomembna. Kljub temu, da ni bil politik ali vpliven gospodarstvenik, je znal privabiti v rokometni odbor sposobne in delavne sodelavce ter kot izkušen športni organizator povezal vse niti v dobrobit uspešnega delovanja in razvoja rokometa v Slovenj Gradcu.

V 12 letih njegovega predsedovanja se je rokomet v Slovenj Gradcu hitro razvijal in napredoval. Naj omenim samo nekatere tekmovalne dosežke: napredovanje v slovensko rokometno ligo, trikratna osvojitev naslova slovenskega prvaka, naslov pokalnega prvaka in uvrstitev v II. jugoslovansko rokometno ligo.

Poleg tekmovalnih rezultatov pa je bil Pepi upravičeno najbolj ponosen na izgradnjo, takrat v Sloveniji enega najlepših rokometnih stadionov na prostem. Za gradnjo stadiona je dal pobudo, skupaj z inženirjem Stravnikom sta zasnovala projekt in z obilico vloženega osebnega dela in truda je tudi poskrbel, da je bil stadion, v veliki meri z udarniškim delom vseh igralcev in donatorskimi sredstvi, leta 1962 tudi zgrajen.

Vse uspehe slovenjgraškega rokometa v obdobju njegovega predsedovanja je Pepi kronološko in vsebinsko spremljal v legendarnih zapiskih in časopisnih izrezkih, ki so prav gotovo neprecenljive vrednosti za zgodovino našega rokometa in kroniko mesta.

Za svojo uspešno telesnokulturno in športno dejavnost je Pepi prejel številne pohvale in priznanja, ki pa jih ni nikoli razkazoval in se z njimi hvalil. Nazadnje šele, leta 2012, je prejel najvišje športno priznanje MO Slovenj Gradec, Železnikarjevo nagrado. Športni sodelavci in rokometaši takratne generacije pa se bomo vedno radi spominjali lepih, zanimivih in pestrih dogodkov in dogodivščin iz potovanj na razna rokometna tekmovanja in turnirje po nekdanji Jugoslaviji, po Avstriji, Češki in Madžarski; na skupna letovanja, na razne prireditve in praznovanja, ki smo jih skupaj preživljali. Pepi je vedno skrbel za družabništvo in iskrene, tovariške, dobre odnose med igralci in sodelavci. Skrbno je spremljal tudi življenjske razmere in probleme igralcev in vsem, ki so bili v težavah, je vedno rad pomagal. Vsem nam je bil zares dober prijatelj in pravi tovariš.

V zasebnem življenju je bila za Pepija najpomembnejša družina, ki ji je namenjal največ pozornosti in časa. Maja leta 1950 se je v Lešah nad Prevaljami poročil z domačinko Urško Valentinčič, izjemno dobrosrčno žensko, ki je hitro postala pomemben steber družine. Zelo rad je pripovedoval, da je poročni obred vodil njegov prijatelj župnik Jakob Soklič, ki je že v njegovi mladosti in med vojno močno vplival na njegov pozitivni značaj, razgledanost in mu vzbujal zanimanje za umetnost, zgodovino in zbirateljstvo. V zakonu se jima je rodil sin Tomo, ki sta ga že v rani mladosti navduševala za šport, še posebej za smučanje. Tako so v Šolski ulici 1 nekaj časa skupaj živeli kar trije rodovi družine Levovnik.

S pogostimi prijateljskimi in družinskimi izleti na Kremžarjev vrh in Grmovškov dom, v osrčje Pohorja, je Pepi povezoval in poglabljal družinske in prijateljske vezi in skupaj z Urško, Tomom in družinskimi prijatelji užival v lepotah in blagodejnosti narave. Žal je Pepijevo življenje v zadnjih tridesetih letih zelo zaznamovala smrt žene Urške, ki jo je imel zelo rad. Zadnja leta, ko je izgubljal vrstnike in družinske prijatelje, je sam ugotovil, da samostojno življenje ni več varno in udobno, zato se je preselil v Dom starostnikov, kjer je zadovoljen preživljal jesen svojega življenja. Dokler mu je zdravje dopuščalo, se je zelo rad vračal v svojo čevljarsko delavnico, v njegov svet, v okolje svojih prijateljev in znancev.

Njegovo delo in dosežke so promovirali in beležili drugi v številnih intervjujih, člankih, seminarskih in diplomskih nalogah ter dokumentarnih filmih. In prav taka pokončna in klena drža ga je v njegovem bogatem in dolgem življenju naredila uspešnega, cenjenega in spoštovanega.

Janez Gologranc

Izbor iz poročila

Poročilo Športne zveze Slovenj Gradec

Analiza, ki smo jo pripravili za preteklo obdobje, kaže, da je šport organizacijsko primerno urejen. Število društev in število aktivnih občanov se je v obdobju 10 let povečalo iz začetnih 18 % (1989) na 32 % (2012). V Mestni občini Slovenj Gradec je po podatkih AJPES-a registriranih 67 klubov in društev. V športno zvezo je trenutno vključenih 38 registriranih za dejavnost na področju športa.

Športna zveza Slovenj Gradec je v mandatnem obdobju 2010–2014 še bolj utrdila svoje delovanje, vzpostavila načrtovano notranjo organiziranost ter postavila jasne cilje in načine in možnosti za njihovo uresničitev. S tem je ponovno potrdila, da je eden glavnih in ključnih nosilcev razvoja športa v Mestni občini Slovenj Gradec.

Športna zveza Slovenj Gradec je bila tudi v tem obdobju izvajalec in nosilec nalog Regijske pisarne OKS in je s tem na ravni Koroške prevzela vlogo med regijskimi subjekti na področju športa in krovno organizacijo na področju športa v Sloveniji.

Na tem mestu moram pohvaliti tudi dobro sodelovanje med službami in občinskim svetom MO SG glede vprašanj in nalog s področja športa. Vsa leta smo se aktivno vključevali pri sprejemanju proračunov, predvsem pri postavkah športa. Predlagali smo tudi novost v proračunih MO SG in tudi uspeli s predlogom, da se uvede novost, namenjena tekmovalnemu športu oz. športu nadarjenih otrok in mladine ter kakovostnemu športu. Gre namreč za uvedbo programa občinske panožne športne šole. Sredstva bi bila namenjena klubom, ki po kvaliteti dela in rezultatih izstopajo ter izpolnjujejo pogoje strokovnega dela – izobrazbe in piramidnega sistema – organizacije. Na ta način jim želimo omogočiti še več možnosti za nadaljnji razvoj. Cilj tega programa je v prvi fazi zagotoviti del sredstev klubom, ki delujejo v sistemu nacionalnih panožnih šol, kasneje pa sofinancirati zaposlitev trenerjev. Športna zveza Slovenj Gradec vseskozi spremlja kazalce na področju športa v MO SG.

Na sejah izvršnega odbora smo v tem obdobju med najpomembnejšimi temami obravnavali:

- sprejem kriterijev za razvrščanje športov v razrede za potrebe javnih razpisov za šport MO SG;
- spremembe in sprejetje novega pravilnika o priznanjih Športne zveze;
- financiranje delovanja Športne zveze;
- sodelovanje pri spremembah Pravilnika o sofinanciranju športa v MOSG;
- prijave na razpise MSS, FSO in druge;
- ponovna pridobitev regijske pisarne OKS;
- izvajanje programov športne dejavnosti.

(Opomba: članek je bil napisan 17. 1. 2014.)

Jože Vrabič

Preleti 2013

Zaključna prireditev državnega prvenstva v preletih jadralnih letal

Druženje slovenskih jadralnih pilotov v Slovenj Gradcu (foto Vesna Jurjec)

Prvega februarja se je na letališču v Slovenj Gradcu odvijala zaključna prireditev državnega prvenstva v preletih Slovenije z jadralnimi letali za leto 2013 pod okriljem Letalske zveze Slovenije in v organizaciji Koroškega aerokluba Slovenj Gradec. Na prvenstvu je sodelovalo 27 pilotov iz 9 slovenskih aeroklubov.

Skozi celotno sezono so slovenski piloti nanizali več zelo atraktivnih preletov na področju Slovenije, avstrijskih Alp in Balkana. Najdaljši prelet je uspel aktualnemu državnemu prvaku Boštjanu Pristavcu iz Alpskega letalskega centra Lesce, ki je v enem dnevu preletel 967,59 km na širšem področju slovenskega, avstrijskega in nemškega dela Alp. Prelet je bil podrobno predstavljen na prireditvi, kjer sta skupaj s sopilotom Milanom Korbarjem v več kot uro dolgi predstavitvi prikazala foto- in videomaterial, posnet med letenjem. Atraktivni posnetki prikaza alpskega letenja udeležencev niso pustili ravnodušnih.

Na prireditev je bil povabljen tudi aktualni evropski rekorder, priznani nemški pilot Mathias Schunk, ki je 16. maja 2013 evropsko in svetovno jadralno javnost osupnil s svojim dosežkom, saj je s svojim jadralnim letalom Quintus v vetrovnem majskem vremenu v 15 urah preletel 1750,6 kilometrov dolg prelet med petimi točkami in hkrati 1557 kilometrov med tremi točkami, kar je pomenilo, da je dosegel nov evropski rekord v največji doseženi razdalji. Razdalja, dosežena na tem preletu, je za evropske razmere res ekstremno dolga in popolnoma primerljiva z razdaljami, doseženimi na drugih kontinentih, kot je Južna Amerika na področju Andov. G. Schunk je z zanimivo predstavitvijo svojega dosežka nedvomno razburkal domišljijo vsem prisotnim slovenskim jadralnim pilotom, saj je zelo živo opisal vse ključne trenutke preleta in s tem pojasnil, kako majhna je lahko razlika med uspehom in neuspehom v situaciji, ko premikaš meje mogočega.

Na prireditvi je vodstvo jadralne komisije pri Letalski zvezi Slovenije podelilo priznanja za rekorde in ostale jadralne dosežke v letu 2013.

Priznanja za rekorde:

- Željko Roškar (1. 7. 2013): prosti prelet na cilj, 383,8 km, absolutno, slovenski;enako absolutno, nacionalni;
- Boštjan Pristavec (12. 12. 2013): prosti prelet na cilj, 525,9 km, absolutno, nacionalni; prosti prelet na cilj s povratkom, 1007,9 km, absolutno odprti, nacionalni; (17. 12. 2013) hitrost v disciplini cilj-povratek, 500 km, 178,4 km/h.

Značke:

srebrni C (50-km prelet, 1000 m pridobljene višine, trajanje leta več kot 5 ur): Iztok Kodrič, štev. 85 – Letalski center Maribor; Avgust Potušek, štev. 86 – Koroški aeroklub Slovenj Gradec; zlati C (300-km prelet, 3000 m pridobljene višine, trajanje leta več kot 5 ur): Gregor Petrovič, štev. 37 – Aeroklub Ptuj; Avgust Potušek, štev. 39 – Koroški aeroklub Slovenj Gradec.

Vrhunec prireditve je bila razglasitev rezultatov državnega prvenstva. Nagrade je najboljšim trem podelil župan Mestne občine Slovenj Gradec Andrej Čas.

Uvrščeni na prva tri mesta: 1. Boštjan Pristavec, 2. Tone Čerin, 3. Boris Žorž (vsi trije Alpski letalski center Lesce).

Domačini Koroškega aerokluba Slovenj Gradec so se uvrstili na: Avgust Potušek – 5. mesto, Aleš Fink – 14. mesto, Jožo Knap – 17. mesto, Damijan Sonc – 21. mesto, Danijel Kotnik – 26. mesto.

Aleš Fink,
vodja jadralne sekcije Koroškega aerokluba Slovenj Gradec

How to fly 1750 km (foto TUR TV)

Fundacija za šport
www.fundacijazasport.org

Športna zveza Slovenj Gradec

Nova predsednica je Mojca Verhovnik

Pretekli mesec je na mesto predsednice Športne zveze Slovenj Gradec stopila Mojca Verhovnik, magistrica psihologije.

Verhovnikova se je na Fakulteti za šport usposabljala za vaditeljico atletike in pridobila diplomo o usposobljenosti za strokovno delo v športu. Je predsednica Atletskega kluba Slovenj Gradec, zadolžena za organizacijo in koordinacijo dela ter zagotavljanje pogojev za kvalitetno izvedbo atletskega treninga. Vključena je tudi v sodniški zbor atletskih sodnikov koroške in aktivno pomaga pri izvedbi atletskih tekmovanj (vir: http://atletskiklub-sg.si/content/48).

Mojca Verhovnik je predstavila svojo vizijo vodenja Športne zveze.

Moja vizija Športne zveze

»Nenazadnje se mi zdi izjemnega pomena razvijanje pripadnosti društev Športni zvezi ter ozaveščanje o pomenu, ki ga imajo slovenjgraški klubi in društva.«

Športna zveza je združenje društev, katerih cilj je razvijanje in ohranjanje temeljne človekove potrebe … potrebe po gibanju. Je torej združenje organizacij, katerih cilj je spodbujanje motoričnih sposobnosti in telesnih zmogljivosti, zdravih življenjskih navad, aktivnega preživljanja prostega časa, druženja posameznikov s podobnimi interesi … Športna in rekreativna društva imajo v družbi izjemno pomembno vlogo, saj s svojim delovanjem vplivajo na izboljšanje zdravstvenega statusa ljudi in na kvaliteto življenja ljudi na sploh.

V naši kulturi je šport zanesljivo pomembna vrednota, a interes za gibanje ostaja prepogosto zreduciran na pasivno spremljanje športnih tekmovanj s tribun ali prek ekrana. Raven gibalno-športne populacije je potrebno neprestano dvigovati, kar lahko dosežemo s ponudbo strokovno podprtih programov za različne skupine ljudi glede na starost ter fizično pripravljenost in telesne zmožnosti posameznikov.

Pomembno je predvsem spodbujanje redne športne aktivnosti mladih, ki je ne gre enačiti z družinskimi sprehodi ali druženjem z vrstniki na igriščih. Slovenjgraška športna društva mladim ponujajo strokovno vodeno vadbo v primernih in varnih vadbenih pogojih, ki zagotavlja napredek pri vsakem vadečem. Obenem imajo otroci in mladi možnost vključevanja v sistem tekmovanj, prek katerega se kalijo v samodisciplini, organizaciji časa, razvijajo koncentracijo, premagujejo tremo in se zaradi izkušenj iz športa lažje spoprijemajo s stresnimi situacijami v vsakdanjem življenju. V zvezi s tem je pomembno dobro sodelovanje Športne zveze s šolami v iskanju skupnih strategij za popularizacijo športa ter večanje interesa otrok in mladih za vključevanje v vodene programe športa in šolska športna tekmovanja.

Posebno skrb bi bilo potrebno nameniti najbolj talentiranim mladim. Program športnikov, ki tekmujejo na mednarodnih prvenstvenih tekmovanjih, pogosto presega sredstva, ki jih lahko zagotovijo klubi ali starši. Zato bi bilo potrebno v letnem programu športa predvideti posebna sredstva, s katerimi bi lahko vsaj deloma pokrili stroške priprav, fizioterapije, vitaminizacije, opreme ...

Športna zveza lahko igra pomembno vlogo pri spodbujanju izobraževanja kadrov tako prek informiranja o razpisih za usposabljanje kot v zagotavljanju sredstev za sofinanciranje izobraževanj. Prav tako je pomembno iskati načine za profesionalizacijo kadra v tistih panogah, kjer je sofinanciranje sredstev mogoče pridobiti tudi preko Ministrstva za znanost, šolstvo in šport.

Izjemnega pomena je dobro partnerstvo Športne zveze z Mestno občino Slovenj Gradec kot financerjem programov športa ter Javnim zavodom Spotur, ki upravlja s športnimi objekti. V odnosu z Mestno občino Slovenj Gradec pričakujem predvsem upoštevanje priporočil stroke pri sprejemanju odločitev, povezanih s športom. Pritiski posameznih interesnih skupin, ki zahtevajo koristi in privilegirano obravnavo, pomenijo jemanje pravic in diskriminatorno ravnanje do večjega dela civilne družbene sfere ter dolgoročno kvarno vplivajo na razvoj športa in rekreacije v občini.

Pomembno vlogo ŠZ v sodelovanju z MO SG in Javnim zavodom Spotur vidim tudi pri načrtovanju posodabljanja in izgradnje nove športne infrastrukture. Športna zveza mora biti aktivna pri spremljanju dejavnosti in razvoja društev ter prepoznavanju potreb in interesov pri urejanju in posodabljanju športne infrastrukture.

Športna zveza Slovenj Gradec ima tudi status regijske pisarne OKS-ZRSŠ za Koroško. Ta vez s krovno organizacijo športnih zvez, Olimpijskim komitejem Slovenije, pomeni boljšo informiranost z novostmi na področju športa, predvsem pa lažji dostop do sredstev za šport.

Nenazadnje se mi zdi izjemnega pomena razvijanje pripadnosti društev Športni zvezi ter ozaveščanje o pomenu, ki ga imajo slovenjgraški klubi in društva.

Zaradi vseh blagodejnih vplivov športa in rekreacije bi želela, da se sredstva, ki jih MO SG namenja za programe športa, povečajo. Žal pa trenutno stanje v državi ne kaže v to smer. Prepričana pa sem, da je v našem mestu še veliko entuziastov, kot sem tudi sama, ki so pripravljeni nesebično in volontersko nameniti svoj čas, znanje in strokovnost za dobro športa. Mene navdihuje pogled na atletski stadion, športno halo in telovadnico, borilnico … ker so ti prostori vedno polni nasmejanih obrazov, skoncentriranih misli in borbenosti. Ob spremljanju tega vem, da je bilo že veliko postorjenega in da se je še vredno truditi.

Mojca Verhovnik